

C-642/23. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2023. október 26.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Landgericht Düsseldorf (Németország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2023. október 16.

Felperes:

Flightright GmbH

Alperes:

Etihad Airways P.J.S.C.

Landgericht Düsseldorf (düsseldorfi regionális bíróság, Németország)

Végzés

A Flightright GmbH és az Etihad Airways P.J.S.C.
között folyamatban lévő perben

a Landgericht Düsseldorf (düsseldorfi regionális bíróság) huszonkettedik polgári tanácsa

2023. október 16-án

[omissis]

meghozta az alábbi végzést:

A bíróság az eljárást felfüggeszti.

Az eljáró bíróság az EUMSZ 267. cikk első bekezdésének b) pontja és harmadik bekezdése alapján az uniós jog értelmezése céljából a következő kérdéseket terjeszti az Európai Unió Bírósága elé:

1.

Úgy kell-e értelmezni a légi utasok jogairól szóló rendelet 8. cikke (1) bekezdésének a 7. cikk (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett a) pontját, hogy rendelkezésre áll az utas részéről a jegy árának utazási utalvány és jóváírás formájában történő visszatérítésére vonatkozó írásos beleegyezés, ha az utas maga hozott létre a légitársaság honlapján keresztül elektronikus ügyfélfiókot, ahová az utazási utalványok és jóváírások elhelyezését kéri, anélkül, hogy az ilyen jellegű visszatérítéshez való beleegyezését saját kezű aláírásával megerősítette volna?

2.

Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén: visszavonhatja-e az utas a jegy árának utazási utalvány és jóváírás formájában történő visszatérítésére vonatkozó, korábban érvényesen adott beleegyezését, és követelheti-e annak készpénzben történő teljesítését, ha a légitársaság a megígért utazási utalványokat és jóváírásokat a későbbiekben nem írja jóvá az ügyfélfiókjában?

Indokolás:

I.

Az engedményező a megerősített helyfoglalással rendelkezett az alperes által 2020. szeptember 7-én Düsseldorfból Abu-Dzabin (járatszám: EY24) keresztül Brisbane-be (Queensland) üzemeltetendő járatra (járatszám: EY484). A helyfoglalás egy úgynevezett Open-Return jegyet (a visszafelé tartó járat rögzített időpontja nélküli helyfoglalást) tartalmazott. Az alperes által üzemeltetendő EY24 számú járatot azonban törölték. Az oda-vissza járatért fizetett teljes ár utasonként 1189,00 euró volt. Az engedményező ezt a „free4Travel” utazásszervezőnek fizette ki.

Miután az utazásszervező 2020 júliusában fizetéseképtelenséget jelentett, és nem térítette meg a jegyárakat, az engedményező apja az engedményező nevében az alpereshez fordult. Az alperes felajánlotta neki, hogy hivatalosan átfoglalják a járatokat, hogy új IATA foglalási kódot generáljanak. Az engedményező apja kijelentette, hogy egyetért ezzel. Az engedményező apja ezután telefonon ismét beszélt az alperes ügyfélszolgálatának egyik munkatársával, és ígéretet kapott arra, hogy a befizetett összeg értékének megfelelő Etihad járatra beváltható (két évig érvényes) légi mérföldek jóváírására, 400,00 USD értékű további légi mérföldek kiegészítő jóváírására, valamint további 5000 Etihad vendégmértőld jóváírására kerül sor. Ehhez minden utazónak létre kell hoznia egy megfelelő

Etihad Credit fiókot, amit meg is tettek. Az utastársnak ezt követően jóváírták az ígért kifizetéseket, de az engedményezőnek nem.

A felperes a 2021. március 16-i levelében az engedményező apja és az azonos foglalási kódú foglalásban szereplő utastárs nevében közölte az alperessel, hogy élnek a 261/2004/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének a) pontjában biztosított választási jogukkal, és követelte az összes meg nem tett szakaszra vonatkozó jegyár hét napon belüli teljes összegű visszatérítését.

Az engedményező a 2021. augusztus 13-i levelében „elővigyázatosságból” kijelentette, hogy „a légi utasok jogairól szóló rendelet 8. cikke (1) bekezdése a) pontjának első franciabekezdése értelmében a jegyár visszatérítését kéri”, és hogy az őt „megillető visszatérítési igényeit ismét a Flightright GmbH-ra” (a jelen ügy felperese) engedményezi.

A jelen keresetben a felperes a teljes jegyár visszatérítését kéri az engedményezett jog alapján.

Az alperes vitatja a felperes keresetösségi jogát.

Az Amtsgericht (helyi bíróság) azzal az indokolással utasította el a keresetet, hogy a felperes legfeljebb az odautazásra eső költségek megtérítését követelheti, amelyet azonban a jelen ügyben a bíróság vonatkozó végzése után sem számszerűsített.

Ezen elsőfokú ítélet ellen a felperes – az alaki követelmények és a határidő betartásával – fellebbezést nyújtott be.

A fellebbezésben a felperes most azt kéri, hogy az eljáró bíróság változtassa meg az Amtsgericht Düsseldorf (düsseldorfi helyi bíróság) 2022. április 29-i [omissis] ítéletét, és kötelezze az alperest, hogy fizessen a felperesnek 1189,00 eurót, valamint annak 2021. március 24-től számított a jegybanki alapkamat öt százalékponttal növelt kamatát.

Az alperes egyetért az elsőfokú ítélettel.

II.

A kereset sikere szempontjából perdöntő a rendelkező részben szereplő kérdésekre adott válasz.

Nevezetesen:

1.

A felperest megilletheti a légi utasok jogairól szóló rendelet 8. cikke (1) bekezdésének a) pontja és 7. cikke (3) bekezdése alapján 1189,00 euró összegű jegyár visszatérítése.

a) Egy járat egyes szakaszainak a légi utasok jogairól szóló rendelet 5. cikke szerinti törlése esetén az utazónak a 8. cikk (1) bekezdésének a) pontja alapján joga van a jegy árának a visszatérítéséhez az utazás meg nem tett szakaszaira vonatkozóan. Egységes foglalás esetén az „utazás” meg nem tett „szakaszai” közé tartozik – mint ebben az esetben is – az oda- és a visszautazás is ([omissis] lásd még: az Európai Bizottság 2016. június [15-i] értelmező iránymutatása, C(2016) 3502 final, 4. b) pont, és az Európai Bizottság 2020. március 18-i értelmező iránymutatása – COVID-19, C(2020) 1830 final, 3. 2. c) pont). Az „utazás” fogalma az „utazás szakaszai” terminusban tágabban értelmezendő, mint a „légi járat” fogalma a légi utasok jogairól szóló rendelet értelmében. A „légi járat” fogalmát úgy kell értelmezni, hogy lényegében légiközlekedési műveletről van szó, amely így bizonyos értelemben ezen – valamely légifuvarozó által meghatározott útvonalon végrehajtott – fuvarozás „egysége”. Ezzel ellentétben az „utazás” fogalma az utas személyéhez kapcsolódik, aki megválasztja célállomását, ahova a légifuvarozó által biztosított járatokon utazik. Valamely utazást, amely általában „odaútból” és „visszaútból” áll, mindenekelőtt az utazás személyes és egyéni célja határoz meg (lásd: EUB 2008. július 10-i ítélet C-173/07 [omissis]). Az odaút első szakaszának törlése miatt meg nem tett szakaszok tehát magukban foglalják az odaút további részét és a teljes visszautat is. Az Amtsgericht (helyi bíróság) álláspontjával ellentétben tehát irreleváns, hogy a felperes nem tudta számszerűsíteni az odaútra eső költségeket. A követelés a teljes – ebben az esetben 1189,00 euró összegű – jegyár visszatérítésére irányul.

b)

Kérdéses azonban, hogy a követelést teljes egészében el kell-e utasítani, mert az apja által képviselt engedményező az alperessel szemben már korábban élt a jegyár visszatérítésének választására vonatkozó, a légi utasok jogairól szóló rendelet 8. cikkének a 7. cikkének (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett (1) bekezdésben biztosított jogával akként, hogy a kifizetés jóváírás formájában történjen. A tanú vallomása szerint az utazó az alperessel való egyeztetést követően létrehozott egy Etihad Credit fiókot, amelyen jóvá kellett volna írni a befizetett összeg értékének megfelelő légi mérföldet, kiegészítve 400,00 USD értékű további légi mérfölddel, valamint további 5000 Etihad vendégmérővel. Ezt a fiókot ő maga hozta létre elektronikusan az alperes weboldalán keresztül. Felmerül a kérdés, hogy az Etihad Credit fiók önálló létrehozása, amelyen az utas és az üzemeltető légifuvarozó közötti megfelelő kommunikációt és megállapodást követően jóvá kellett volna írni a befizetett összeg értékének megfelelő légi mérföldet, kiegészítve 400,00 USD értékű további légi mérfölddel, valamint további 5000 Etihad vendégmérővel, az uniós jog szempontjából való autonóm értelmezése keretében az utas „írásos beleegyezésének” kell-e értelmezni a légi utasok jogairól szóló rendelet 7. cikkének (3) bekezdése értelmében, vagy az utas beleegyezése megköveteli a [Bürgerliches Gesetzbuch; német polgári törvénykönyv –] BGB 126. §-ában foglalt nemzeti norma alapján a saját kezű aláírást.

Az Európai Unió Bírósága ugyan a Montreali Egyezmény 31. cikkének (2) és (3) bekezdésére vonatkozóan úgy határozott, hogy azt úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes, ha az írásbeli formára vonatkozó követelményt teljesültnek tekintik, ha egy légifuvarozó alkalmazottja az utas tudomásával írásban kárbejelentést vesz fel, akár papíron, akár elektronikus úton, bevezetve azt a fuvarozó informatikai rendszerébe, amennyiben ezen utas meggyőződhet a panasz azon pontos szövegéről, ahogyan azt írásban felvették és bevezették az informatikai rendszerbe, és azt adott esetben módosíthatja vagy kiegészítheti, vagy akár más szöveggel helyettesítheti, még az ezen egyezmény 31. cikkének (2) bekezdésében foglalt határidő lejárta előtt (EUB, 2018. április 12-i ítélet – C-258/16, 47. pont). Ebben a tekintetben nem szükséges a saját kezű aláírás. Az azonban eddig még nem tisztázott, hogy ez a tág értelmezés alkalmazható-e a légi utasok jogairól szóló rendeletre is.

2.

Amennyiben az első kérdésre adott válasz az, hogy az „írással való beleegyezés” nem igényli az utas saját kezű aláírását, hanem elegendő a jóváírások átvételére szolgáló felhasználói fiók saját kezű létrehozása is, akkor felmerül a további kérdés, hogy az utas visszavonhatja-e a gyakorolt választási jogát, és ismét követelheti-e a jegy árának készpénzben történő visszatérítését, ha – mint ebben az esetben – az üzemeltető légifuvarozó a vonatkozó megállapodás ellenére nem végzi el a jóváírást.

Amennyire megállapítható, az Európai Unió Bírósága ezt a kérdést sem tisztázta még (végérvényesen), így azt előzetes döntéshozatalra az Európai Unió Bírósága elé kellett terjeszteni.

III.

[omissis]